

РЕШЕНИЕ

№ 5552

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5751** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С решение от 16.01.2020г., постановено по н а х дело № 9972/ 2018г. по описа на СРС, НО, 9 състав, е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-008400/ 21.05.2018г., издадено от началник група към СДВР - ОПП, с което на Б. Г. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Б. Г. Г.. Според касатора НП е издадено от некомпетентно длъжностно лице, а вмененото му нарушение не е индивидуализирано в достатъчна степен в АУАН и НП. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът и ответникът не ангажират становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 АПК провери съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е в срока по чл.211, ал.1 АПК, срещу акт, който подлежи на оспорване и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е неоснователна:

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 17.04.2018 г., около 23,30 часа касаторът управлявал тролейбус „ШКОДА“ с инв. № ТВ 1609, собственост на [фирма], в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Б. Г. се движел със скорост, несъобразена с интензивността на движението, поради което реализирал пътно транспортно произшествие с паркираните срещу бл.122 автомобили „Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] и „А.“ рег. [рег.номер на МПС] . За констатираното на Г. е съставен АУАН № 441384/ 17.04.2018г. за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП, въз основа на който е издадено наказателното постановление.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Ц. (актосъставител) и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Съгласно чл.20, ал.2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движение да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Многобройни са факторите, които влияят върху избора на подходяща скорост при управление на МПС – не се касае за изискване да бъде спазвано ограничение на скоростта, а за избор на такава, съответстваща първо, на външната среда, второ, на състоянието на водача и трето, на конкретното превозно средство. В разглеждания случай обективният фактор – интензивно движение е достатъчен да се приеме, че касаторът е длъжал не само спазване на ограничението на скоростта, а и да съобрази конкретно избраната от него такава с цитираното условие.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и гласни доказателствени средства и сочи, че поради несъобразяване на скоростта на движение на управлявания от Б. Г. тролейбус, той се е ударил в паркираните автомобили „Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] и „А.“ рег. [рег.номер на МПС] . Като не е съобразил скоростта си с интензивността на движението, за да бъде в състояние да спре пред предвидимото препятствие – паркирани МПС, Г. е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗДвП, за което правилно е санкциониран по реда на чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

Неоснователен е доводът на касационния жалбоподател, че НП е издадено от некомпетентно длъжностно лице. НП е издадено от Г. В. Б., на длъжност началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ – СДВР. От приетата по делото заповед № 8121з-952/20.07.2017 г. на министъра на вътрешните работи е видно, че правомощия по издаване на наказателни постановления за нарушения по ЗДвП са предоставени на началника на група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП. Процесното НП е издадено от Г. Б. - началник група, ОПП, СДВР. Настоящият състав приема, че дори да не е посочено, че тази група е именно „Административнонаказателна дейност“, от сайта на СДВР в частта му „отдел Пътна полиция“/ Структура на интернет адрес https://www.mvr.bg/docs/librariesprovider8/документи-от-дирекцията/struktura_opp_sdv_r.pdf?sfvrsn=4a74c991_2 и от данните на адрес https://www.mvr.bg/sdvr/tel_ukazatel е видно, че Г. Б. е именно началник на група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП, СДВР. Поради това наведеното от касатора възражение е неоснователно.

Поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2020 г., постановено по н а х дело № 9972/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: